

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobce **L. K.**, nar. x, bytem x, zast. JUDr. Pavlem Kiršnerem, advokátem se sídlem V Holešovičkách 1579/24, 180 00 Praha 8, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí** se sídlem Podskalská 19, 128 00 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2012, č. j. MPSV-UM/9142/12/9S-SČK, sp. zn. SZ/6611/2012/9S-SČK,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Pravomocným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 3. 2013, č. j. 4 Ad 58/2012-17, byla dne 5. 4. 2013 Krajskému soudu v Praze postoupena žaloba (sepsaná dne 24. 10. 2012), jíž se žalobce domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvoinstanční rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Příbrami ze dne 23. 5. 2012, č. j. MPSV-UP/856085/12/AIS-ZDP (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým žalobci nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – pořízení motorového vozidla podle ustanovení § 9 až § 12 a § 14 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, k datu vydání napadeného rozhodnutí v jeho platném znění (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“).

Žalobce se předmětnou žalobou domáhal zrušení napadené rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení s tím, že trpí dlouhodobě funkčním více etážovým postižením pohybového aparátu (trupu, pánve a dvou dolních končetin), včetně poruchy stability a koordinace, přičemž jde o trvalé poruchy a nelze očekávat zlepšení stavu. Podle názoru žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí pochybil, pokud nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku nepřiznal. S ohledem na uvedené navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na závěr příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) ze dne 1. 8. 2012, podle něhož k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nešlo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v bodu 1, pod písm. a), b), d) až i) přílohy zákona, nešlo ani o těžké mentální postižení uvedené pod písm. b) bodu 4 přílohy zákona. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce v průběhu řízení o odvolání nezaslal již žádné další lékařské zprávy. Žalovaný tak přezkoumal celou spisovou dokumentaci, vycházel ve svém závěru z posudku PK MPSV. Pokud se týká účasti žalobce při jednání PK MPSV, pak dodal, že tato otázka byla zcela v kompetenci posudkové komise. Posudek PK MPSV byl vyčerpávající a splňoval požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, a proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí je dostatečné.

Žalobce v replice na vyjádření žalovaného setrval na žalobě s tím, že z lékařských zpráv není pochyb o tom, že jeho postižení je dlouhodobého charakteru, bez možnosti zlepšení. K této skutečnosti oba správní orgány (tj. žalovaný i prvoinstanční správní orgán) nepřihlédly. Podle názoru žalobce správní orgány ve svých závěrech pouze bezobsažně odkázaly na zákonná ustanovení, aniž by se vypořádaly s tvrzením žalobce a s důkazy, které svědčí v jeho prospěch. Žalovaný nepřihlédl k podkladům, které svědčí v jeho prospěch, navíc je napadené rozhodnutí také nepřezkoumatelné, pokud se řádně nevypořádalo s námitkami žalobce. Žalobce dodal, že napadené rozhodnutí vycházelo z chybného výkladu právních předpisů, a to ke škodě žalobce. Žalobce upřesnil rozsudečný návrh, aby soud zrušil jak napadené rozhodnutí, tak rovněž prvoinstanční rozhodnutí, a aby věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Krajský soud v první řadě vyhověl žádosti žalobce a doplnil dokazování o znalecký posudek č. 5/2015, ze dne 16. 9. 2015, který vyhotovil soudem ustanovený soudní znalec MUDr. J. Š. Jedná se o soudního znalce v oboru zdravotnictví, odvětví všeobecné a posudkové lékařství, veřejné zdravotnictví.

Soud znalci uložil zodpovědět následující otázky.

1. zjistit zdravotní stav žalobce (jeho vývoj), a to nejen k datu vydání prvoinstančního rozhodnutí, ale případně i k datu dřívějšímu;
2. vyjádřit se ke zdravotnímu stavu žalobce, zda se jednalo či nejednalo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1 části I. přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.;

3. posoudit, zda k datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o osobu, která má ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Na otázku č. 1. znalec odpověděl, že (dle doložených lékařských zpráv) byl zdravotní stav žalobce ovlivněn dále vyjmenovanými diagnózami – gonartrózou gravis, coxartrózou (artrózou nosních kloubů), spondylartózou deformans, cervicokraniálním a brachiálním syndromem, rhisartrózou 1. dx., stavem po cévní mozkové příhodě s pravostrannou hemiparézou, ischemickou chorobou srdce s fibrilací síní, hypertenzí III. stupně, hyperlipoproteinémií, mírnou renální insuficiencí při nefroskleróze a chronickou gastritidou (dlouhodobě v klidu).

Na otázku č. 2. znalec uvedl, že podle dostupné zdravotnické dokumentace i z výše provedeného výčtu postižení je zřejmé, že se nejednalo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.

Na otázku č. 3. znalec uvedl, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce trpěl vadami nosného nebo pohybového ústrojí, ale jeho zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku nejsou uvedeny v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. dle § 9 odst. 4 citovaného zákona. Znalec uzavřel, že nepřiznání zvláštního příspěvku na pořízení motorového vozidla bylo v kontextu zákona.

Při soudním jednání znalec zopakoval, že postižení, která jsou spojena s možností přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku (na pořízení motorového vozidla), jsou taxativně uvedena dle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. v příloze tohoto zákona. Znalec odkázal na svůj posudek, kde pod body a) až l) vyjmenoval postižení, které odůvodňují přiznání příspěvku na motorové vozidlo. Pokud se týká postižení uvedených pod body a) až d), pak je podle jeho názoru i pro laika seznatelné, že žalobce těmito postiženími netrpí. Pokud se týká postižení uvedeného pod písmenem e), pak dodal, že se jedná o nepohyblivost kloubů, což opět není případ žalobce. Podle názoru znalce žalobce vychází z domněnky, že by mohl splňovat podmínku uvedenou pod písmenem f), tj. ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin. V této souvislosti znalec dodal, že se jedná o postižení spojené s postižením Scheuerman. Podle názoru znalce zastává žalobce rovněž názor, že splňuje podmínku uvedenou pod písmenem g), tj. těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení třech a více funkčních celků pohybového ústrojí s případným odkázáním na vozík pro invalidy. V této souvislosti znalec uvedl, že funkčním celkem se rozumí trup, pánev, končetina. Znalec dodal, že právě v takovém případě se jedná o těžkou poruchu pohyblivosti - u **třech či více** funkčních celků pohybového ústrojí (tj. trupu, pánve a končetin), což opět nebyl případ žalobce. Znalec rovněž dodal, že žalobce má po mozkové příhodě problémy s pravostrannou hemiparézou, což znamená postižení končetin. Znalec připustil, že jeho postižení je bezesporu těžké, ale nejedná se o **těžkou poruchu pohyblivosti všech tří funkčních celků pohybového ústrojí**. Znalec ještě dodal, že žalobce trpí spondylartrózou deformans, což je postižení krční páteře a ramene, ale na jeho závěru tato okolnost nemohla mít vliv. Znalec uzavřel, že pokud žalobce opakovaně žádal o přiznání příspěvku na motorové vozidlo, pak byl (podle jeho názoru) závěr prvoinstančního správního orgánu, jakož i závěr žalovaného, zcela správný. Podle názoru znalce opíral žalovaný svůj závěr o velmi důkladné vyšetření žalobce.

K dotazu zástupce žalobce znalec uvedl, že zdravotní stav žalobce posoudil na základě kompletních lékařských zpráv, které jsou součástí soudního spisu, jehož součástí (přílohou) je také kompletní správní spis.

K dotazu na postižení žalobce uvedenému pod písmenem d) znaleckého posudku znalec uvedl, že se jedná o omezenou pohyblivost dolních i horních končetin, avšak **po cévní mozkové příhodě** s pravostrannou hemiparézou.

K dotazu zástupce žalobce na lékařskou zprávu neuroložky MUDr. F., která se týkala dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, znalec uvedl, že zdravotní stav žalobce lze označit za dlouhodobě nepříznivý s ohledem na to, že postiženími trpí déle než jeden rok. Pokud se týká postižení páteře žalobce tak, jak je uvedeno v lékařské zprávě MUDr. F., pak znalec dodal, že lékařská zpráva velmi kulantně hodnotí zdravotní stav jmenovaného, neboť hodnotí jeho postižení komplexně, a to v souvislosti s degenerativními změnami a v souladu s věkem žalobce (73 let).

K dotazu zástupce žalobce, zda by se znalec domníval (pokud by nepřihlížel k příloze zákona č. 329/2011 Sb.), že žalobce má těžkou pohybovou vadu, znalec přisvědčil. K uvedenému dodal, že jiná situace by nastala, kdyby si žalobce požádal o vydání průkazu osoby se zdravotním postižením, pak by minimálně II. stupeň získal. Žalobce však bohužel nesplňuje podmínky pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo tak, jak je stanoveno v zákoně.

K dotazu zástupce žalobce, zda se znalec domnívá, že žalobce trpí těžkou, nebo hlubokou mentální retardací, znalec uvedl, že v žádném případě nikoliv.

K dotazu zástupce žalobce, z čeho znalec usuzuje, že postižení uvedená pod citovanými písmeny a) až l), jsou taxativní, znalec uvedl, že postižení jsou zcela jednoznačně pod uvedenými písmeny vyjmenována. Ostatně tento závěr bezesporu potvrdila i PK MPSV.

Právní zástupce žalobce v závěrečném přednesu k meritu věci uvedl, že z výpovědi znalce vyplynulo, že považuje zdravotní stav žalobce za stav s těžkou vadou pohybového ústrojí. Zástupce žalobce však nesouhlasí s tím, že by se v posuzovaném případě postižení mělo posuzovat pouze podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., neboť tento výčet nepovažuje za taxativní, což dovozuje z jazykového výkladu slova charakteru, podle něhož se může jednat i o jiná omezení, nebo postižení, než uvedená v příloze. Podle jeho názoru nelze akceptovat ani výklad v tom smyslu, že by žalobcem naznačený rozšířený výklad měl dopad na státní rozpočet. Mimo lékařské zprávy MUDr. F. všem ostatním lékařům vytkl, že posuzovali zdravotní stav žalobce, aniž by jej vůbec viděli. Žalobcem uplatněný nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku byl podán v souladu se zákonem, a proto navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Pověřená pracovnice žalovaného v závěrečném přednesu konstatovala, že pokládá napadené rozhodnutí za věcně správné. Dodala, že v průběhu správního řízení byl řádně zjištěn zdravotní stav žalobce, posudky ohledně jeho zdravotního stavu jsou kompaktní a přesné, žalovaný se také řádně vypořádal se všemi námitkami žalobce, které byly v průběhu řízení vzneseny. S ohledem na uvedené navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl s tím, že práva na náhradu nákladů řízení se výslovně vzdává.

Krajský soud v Praze po zjištění, že napadené rozhodnutí je způsobilé k přezkumu podle § 65 a násl. s. ř. s., neboť žalobce podal žalobu po vyčerpání řádného opravného prostředku před správním orgánem a žaloba byla podána v otevřené lhůtě podle § 72 odst. 1 s. ř. s., tj. před uplynutím dvou měsíců od oznámení napadeného rozhodnutí žalobci, přezkoumal napadené rozhodnutí žalované, jakož i řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. má nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

Podle ustanovení § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

Podle přílohy zákona č. 329/2011 Sb., bodu I., tj. zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, se 1. za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje:

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s krátkým pahýlem bez možnosti oprotézování nebo exatrikulace v kyčelním kloubu.

Z prvoinstančního rozhodnutí soud zjistil, že správní orgán s odkazem na závěr Lékařské posudkové služby OSSZ (dále jen „OSSZ“) ze dne 28. 4. 2012 nevyhověl žádosti žalobce ze dne 8. 2. 2012 o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.

Podle posudkového zhodnocení OSSZ se v případě žalobce nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Podle OSSZ je žalobce schopen chůze s jednou až dvěma francouzskými holemi, které používá pro nestabilitu a bolesti kloubů. Po cévní mozkové příhodě přetrvává jen residuální pravostranná hemiparéza, není plegie ani těžká paréza. Při artróze nosných kloubů nebyly zaznamnány ankylozy ani těžké kontraktury v oblasti

kyčelních a kolenních kloubů, nebylo zjištěno ani těžké omezení hybnosti páteře. OSSZ uzavřela, že se v případě žalobce nejedná o zdravotní postižení uvedené v § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., ani dle části I. přílohy k tomuto zákonu.

Proti prvoinstančnímu rozhodnutí uplatnil žalobce včas odvolání, v němž požádal o (nezávislé) vyšetření svého zdravotního stavu. Jako nepravdivé označil tvrzení, že jeho zdravotní stav je pouze „krátkodobý“. Dodal, že je již čtrnáct let odkázán na asistenta a pravidelně k němu dochází pečovatelka, která nakupuje, pere a uklízí. Po embolii mozku v roce 1998 se jeho stav stále zhoršuje. Žalobce ujde nejvíce 50 metrů a musí odpočívat. Všude musí mít průvodce a cestovat autobusem nemůže. Jeho automobil je z roku 1995 a zřejmě dosloužil. Bez vozidla by žalobce byl doma jen zavřený, nemohl by si vyřizovat věci potřebné k životu.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného soud zjistil, že zdravotní stav žalobce přešetřila PK MPSV dne 1. 8. 2012 a potvrdila závěr OSSZ, že k datu vydání prvoinstančního rozhodnutí nešlo o sobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu. Podle PK MPSV se v případě žalobce nejednalo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou pod písm. a), b), d) až i), bodu 1, části I. přílohy k citovanému zákonu, nešlo ani o těžké mentální postižení uvedené pod písm. b) bodu 4, části I, též přílohy zákona č. 329/2011 Sb. Žalovaný vycházel ze závěru PK MPSV, že u žalobce se nenachází takové zdravotní postižení, které by splňovalo kritéria odůvodňující poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla.

Posouzení zdravotního stavu žalobce je otázkou odbornou, medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru **posudkového lékařství**. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s., a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství.

Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, sp. zn. 6 Ads 11/2013).

Krajský soud tedy sám zdravotní stav žalobce nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí žalovaného, jakož i prvoinstančního správního orgánu pouze ověřuje to, zda je posudek příslušné posudkové komise úplný a přesvědčivý. Je nezbytné, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.

V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav připouští či nepřipouští přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku ve smyslu zákona č. 329/2011 Sb. Zdravotní postižení pak podřadí či nepodřadí podle jeho druhu pod příslušné ustanovení přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.

Soud konstatuje, že žalobce ve své žalobě v podstatě brojil **pouze** proti výsledku posouzení svého zdravotního stavu žalovaným. Při tom názor žalobce, že trpí dlouhodobě funkčním více etážovým postižením pohybového aparátu (trupu, pánve a dvou dolních končetin), vyvrátil soudní znalec v soudem vyžádaném znaleckém posudku. Znalec konstatoval, že žalobce má po mozkové příhodě problémy s pravostrannou hemiparézou, což znamená postižení končetin, připustil rovněž, že jeho postižení je bezesporu těžké, uzavřel však, že se nejedná se o **těžkou poruchu pohyblivosti všech tří funkčních celků pohybového ústrojí**. Z předložené zdravotnické dokumentace, která je přílohou soudního spisu, jakož i z výčtu postižení žalobce dospěl znalec k závěru, že se v posuzovaném případě nejednalo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou pod písm. a), b), d) až i), bodu 1, přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Podle závěru znalce byly posudky OSSZ i PK MPSV zcela správné. Navíc soud ani z prvoinstančního rozhodnutí ani ze žalobou napadeného rozhodnutí nezjistil, že by správní orgány jakkoliv zdravotní stav žalobce bagatelizovaly (natož aby jej označovaly jako „krátkodobý“). Ze znaleckého posudku, který potvrdil závěry posudků OSSZ a PK MPSV, je zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace, a že žalobce podmínky pro přiznání příspěvku nesplnil.

Nad rámec uvedeného soud dodává, že žalobce opožděně, tj. nikoli v žalobě, ale až v replice k vyjádření žalovaného, namítal, že žalovaný nepřihlédl k podkladům, které svědčí v jeho prospěch. Bez ohledu na opožděnost této námitky soud konstatuje, že jediný doklad, který měl žalobce zřejmě na mysli, je lékařská zpráva MUDr. F. Avšak ani v této souvislosti nemohl soud odhlédnout od závěru znalce, který rovněž nepřihlédl k této lékařské zprávě s tím, že lékařka pouze „velmi kulantně“ hodnotila zdravotní stav žalobce, avšak pouze komplexně (v souvislosti s degenerativními změnami a s ohledem na věk žalobce), nikoli v souvislosti s taxativně stanovenými postiženími, pro něž lze příspěvek na zvláštní pomůcku žadateli přiznat.

Soud se dále nezabýval poslední opožděně uplatněnou námitkou žalobce, kterou prvně naznačil až v replice na vyjádření žalovaného, a kterou upřesnil až při závěrečném soudním jednání, a to, že v posuzovaném případě nelze posuzovat zdravotní stav žalobce pouze podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., neboť tento výčet není taxativní.

Se zřetelem k tomu, že se žalobci nepodařilo žalobními body zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí ani řízení, které jeho vydání předcházelo, a soud nezjistil ani jiné vady, ke kterým by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, nezbylo než podanou žalobu postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 7. prosince 2015

JUDr. Dalila Marečková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová